

En aquesta Barcelona de xiulets ahir van ser els veïns del parc Güell els que van sortir al carrer. No van baixar de la muntanya perquè és als seus carrers on tenen el problema. Era una «protesta pacífica» per queixar-se que no poden arribar a casa seva. Així de dramàtic ho va expressar **Àngels Brasó**. En aquesta Barcelona que comparteixen turistes i veïns, ahir a les 10.30 hores els uns i els altres topaven de cara al carrer d'Albert Llanas. Els veïns acabaven de tallar el carrer i els turistes, que havien hagut de baixar a la plaça de Sanllehy, enfilaven la pujada a peu buscant el parc.

Veure 60 veïns amb pancartes casolanes en què es reclamen solucions veïnals toca la fibra del qui passa per allà amb una llibreta a les mans. Ahir, a més a més, es notava que sortir al carrer era per a tots ells l'últim recurs. Ho van fer, es queixava **Carlos Esteban**, perquè fins ara ningú els ha donat «cap solució a un problema» que ells expliquen amb absoluta claredat numèrica perquè ja fa anys

A PEU
DE CARRER

CATALINA
Gayà

Matí de xiulets al parc Güell

«Vine un dijous, veuràs els embussos i la quantitat d'autocars aparcats al carrer»

que el pateixen i que els fa rumiar.

Cada dia arriben al parc 14.000 visitants i al pàrquing hi caben 31 autocars aparcats. Molts dels visitants (el 86% són turistes) arriben en autocar i aquests, com que no troben aparcament, s'aturen a la carretera del Carmel, al carrer de Ramiro de Maeztu o on poden. Aquest és el

principi del problema i, penso jo, és el mateix que expliquen els veïns de la Sagrada Família.

Al parc Güell, la massificació de vehicles fa que els busos 92 i 24, que connecten la muntanya amb la ciutat, es trobin amb el carrer sobrecupat i no tinguin espai per maniobrar. «A vegades es queden a la plaça de Sanllehy i hem de pujar a peu. Ara que tenim serveis no funcionen!», es va queixar **Josefa Jerez**.

Hi ha més problemes: els embussos alenteixen el trànsit de tal manera que pujar des de Sanllehy fins al cim pot costar una hora. Vaja, que cansats de l'«overbooking», com en de-

ia **Àngels Brasó**, ahir es van armar de xiulets. «Vine un dia que hagin arribat creuers o un dijous que vénen els de Lloret. Veuràs els embussos que hi ha aquí i la quantitat d'autocars aparcats al carrer», demanava **Lidia Casado**.

Del mar a la muntanya

La protesta va acabar poc abans de les dotze del migdia. A aquesta hora a la plaça de Sanllehy ja hi havia quatre autocars que esperaven per arribar a dalt. «*iCool bananas!* (Genial). D'aquí no res hi arribarem», un noi animava un grup de turistes mentre els feia desfil·lar per la vorera. Venien del mar i pujaven la muntanya. Ho feien a peu i ningú es queixava. Mentre esperava un bus, a la parada dues veïnes cronicaven la protesta. «A veure si serveix...», deia una. En aquesta Barcelona de protestes quan els xiulets callen sempre se senten frases desideratives. Jo hi tornaré un dijous, promès. ≡

 apiedecalle@elperiodico.com